

A várban engem

[2011. július]

Innen még az óceánon,
mennydörgésen, villámláson,
villámkardom már nem bánom:
valahol egy mellékszálon
leng a szívem nagyon távol.

Itt állok az üres sávon,
hét lakat az üvegváron,
itt vagyok, a szívem várom.
Villámkardom már nem bánom –
ver a szívem nagyon távol.

Értem üzen, szelíden ver,
jön is már a szelídekkel,
nem haragos, mint a tenger,
nem háborog, jön szép csendben.
S nem talál a várban engem.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Jánk Károly

Látó Szépirodalmi Folyóirat